

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **O. Y.**, zastoupen Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem se sídlem Jugoslávských partyzánů 1603/23, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2016, č. j. 2 Az 36/2015 - 70,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) rozhodnutím ze dne 31. 8. 2015, č. j. OAM-567/ZA-ZA14-P17-2015, neudělilo žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

II.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 6. 9. 2016, č. j. 2 Az 36/2015 - 70, zamítl. Rozsudek krajského soudu je, stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost zcela odkazuje.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[4] Podle stěžovatele městský soud pochybil v hodnocení vnitrozemských a vnitropolitických procesů na Ukrajině. Konflikt na východě Ukrajiny má povahu hybridní války, která má vysoce nepříznivé dopady na civilní obyvatelstvo a vyvolává obavy z možného přímého ohrožení na životě; fakticky jsou tudíž zasaženy všechny oblasti

Ukrajiny. Cvičení vojsk NATO jen přispěla ke stále se zhoršující situaci a konflikt nabývá na intenzitě.

[5] Změny v silových složkách, v prokuratuře a na soudech jsou podle stěžovatele pomalé a u řady představitelů není zřejmé, či zájmy zastupují. V oblastech nezapojených do přímých bojů přitom faktickou moc přebírají paramilitární jednotky, které se o moc dělí s kriminálními a polokriminálními strukturami. Stěžovatel navíc působí v ukrajinském hnutí v České republice a píše básně do nacionalistických publikací, je proto možným objektem skrytých útoků ze strany sil zastupujících zájmy Ruské federace.

IV.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[7] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, na jehož odůvodnění na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[8] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu totiž poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky a stěžovatel ve své stručné argumentaci nevyložil žádné důvody, které by svědčily pro odklon.

[9] Stěžovatelova argumentace se soustředí na probíhající ozbrojený konflikt v některých oblastech Ukrajiny. K tomu však Nejvyšší správní soud opakovaně uvedl, že tento konflikt není sám o sobě azylově relevantním důvodem pro obyvatele oblastí, v nichž tento konflikt neprobíhá (srov. např. usnesení ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 – 17, nebo usnesení ze dne 31. 3. 2016, č. j. 9 Azs 303/2015 – 32). Stěžovatel se přitom před odchodem do České republiky zdržoval ve městě Krivij Rog, které je, jak uvedl krajský soud, vzdálené přibližně 300 km od současného místa bojů, přičemž stěžovatelova obecná polemika se závěry judikatury nepřináší jakékoliv nové poznatky, které by svědčily pro přehodnocení závěrů judikatury.

[10] Tvrzení týkající se stěžovatelových aktivit v České republice byla vznesena teprve v kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud se jimi proto nezabýval (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[11] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

pokračování

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. listopadu 2016

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu